



KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 23.01.2004
KOM(2004) 30 final

2004/0003 (CNS)

**ANDEN BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET
OG EUROPA-PARLAMENTET**

**om anvendelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 1221/97 om
almindelige regler for anvendelsen af foranstaltninger til
forbedring af produktionen og afsætningen af honning**

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om foranstaltninger for biavl

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

Ifølge artikel 6 i Rådets forordning (EØF) nr. 1221/97 forelægger Kommissionen hvert tredje år Rådet og Europa-Parlamentet en beretning om anvendelsen af støtteordningen til biavl.

Kommissionen fremlægger hermed sin anden beretning. I sine konklusioner foreslår den, at der vedtages en ny forordning med henblik på at tilpasse målene inden for biavl til den nuværende situation.

Formålet med forslaget er at forbedre betingelserne for produktion og afsætning af biavlsprodukter i EU. Dette mål kan nås med treårige programmer i medlemsstaterne, der omfatter foranstaltninger til faglig bistand, bekæmpelse af varroatose, rationalisering af stedeflytning, genoprettelse af bibestande og forskning vedrørende biavl og biavlsprodukter.

Der er ikke tale om en foranstaltning til udryddelse af varroatose, men dens formål er at begrænse de økonomiske virkninger af denne parasitsygdom på udbyttet af produktionen.

Medlemsstaterne skal for at få støtte fra EU til de nationale programmer gennemføre en undersøgelse af sektorens struktur og produktion samt af produkternes afsætning, og redegøre for de foranstaltninger, som de påtænker. Denne undersøgelse skal sendes til Kommissionen.

Medlemsstaterne skal desuden fremsende statistiske oplysninger vedrørende programmerne til Kommissionen.

ANDEN BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET

om anvendelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 1221/97 om almindelige regler for anvendelsen af foranstaltninger til forbedring af produktionen og afsætningen af honning

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	INDLEDNING	4
2.	SITUATIONEN I VERDEN	4
2.1.	Produktion	4
2.2.	Samhandel	4
2.2.1.	Eksport	5
2.2.2.	Import	5
3.	SITUATIONEN I EU	5
3.1.	Forsyningerne	5
3.2.	Optælling	5
4.	ANVENDELSEN AF HONNINGPROGRAMMERNE	6
4.1.	Udgiftsoverslag	6
4.2.	Afholdelse af udgifter	7
4.3.	Evaluerings	7
4.3.1.	Foranstaltningens mål	7
4.3.2.	Analyse af udgifterne til de enkelte foranstaltninger. Opnåede resultater	8
4.3.3.	Forslag fra medlemsstaterne	9
5.	VANSKELIGHEDER OG SEKTORENS ØNSKER	10
6.	FREMTIDSUDSIGTER OG FORSLAG	11
6.1.	Fremtidsudsigter	11
6.2.	Forslag	11

Bilagene til denne beretning findes i papirversion i et særskilt dokument på fransk og engelsk. De kan fås ved henvendelse til GD Landbrug eller læses på genereldirektoratets website (http://europa.eu.int/comm/agriculture/markets/honey/index_fr.htm).

1. INDLEDNING

Kommissionen vedtog i februar 2001 første rapport om anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1221/97¹ for at evaluere de første tre års anvendelse af denne forordning.

Der skal indledningsvis mindes om, at Rådet vedtog forordning (EF) nr. 1221/97² i juni 1997 med henblik på at forbedre produktionen og afsætningen af honning i EU. Medlemsstaterne har ifølge denne forordning på frivilligt grundlag opstillet årlige nationale programmer (i det følgende benævnt "honningprogrammer") med fem prioriterede aktioner: faglig bistand, bekæmpelse af varroatose, rationalisering af stedeflytning, foranstaltninger til støtte for laboratorier til analyse af honning, og forskning vedrørende forbedring af honningens kvalitet.

Kommissionen vedtog forordning (EF) nr. 2300/97³ i november 1997. I disse gennemførelsesforanstaltninger fastsættes bl.a. hvilke elementer honningprogrammerne skal indeholde, datoen for fremsendelsen af programmerne, fordelingsnøglen for EU-støtten og de nærmere enkeltheder vedrørende undersøgelserne af sektorens struktur.

Medlemsstaterne har gennemført undersøgelser af sektorens struktur, herunder især af produktionen, afsætningen og prisdannelsen.

Ifølge artikel 6 i forordning (EF) nr. 1221/97 skal Europa-Parlamentet og Rådet hvert tredje år have tilsendt en beretning om anvendelsen af den nævnte forordning. Nærværende beretning er en opfølgning af denne bestemmelse.

2. SITUATIONEN I VERDEN

Verdens største producentområde er Asien, fulgt af Europa og Nord- og Mellemamerika (tabel 1). Kina er den største eksportør, og EU det største importmarked.

2.1. Produktion

I 2002 udgjorde produktionen i verden 1 268 000 t ifølge FAO's statistikker (tabel 1). Produktionen steg med 6,8% i perioden 1998–2002.

EU var i 2002 med en produktion på 112 000 t verdens tredje største producent efter Kina med 258 000 t og de Nye Uafhængige Stater med 136 000 t (tabel 2). Andre store producentlande er USA (100 000 t) og Argentina (85 000 t).

2.2. Samhandel

Samhandelen på verdensplan svarer til omkring en tredjedel af den samlede produktion af honning ifølge FAO's og Comext's tal.

¹ KOM(2001) 70 endelig udg.

² EFT L 173 af 1.7.1997, s. 1. Forordning ændret ved forordning (EF) nr. 2070/98 (EFT L 265 af 30.9.1998, s. 1.)

³ EFT L 319 af 21.11.1997, s. 4. Forordning ændret ved forordning (EF) nr. 1438/2000 (EFT L 161 af 1.7.2000, s. 65.)

2.2.1. Eksport

Eksporten af honning på verdensplan var i 2001 360 000 t (tabel 3). Kina eksporterede 41% af sin produktion i 2001, hvilket svarer til 30% af den samlede verdenshandel.

Kinas eksport af honning går først og fremmest (i nævnte rækkefølge efter omfang) til Japan, USA og Tyskland. På grund af de sundhedsbegrænsninger der er pålagt kinesisk honning, fordi der er blevet fundet forbudte stoffer i animalske produkter fra Kina, og på grund af det mindre udbytte i de seneste produktionsår er der imidlertid sket forskellige ændringer i eksporten på verdensplan.

2.2.2. Import

Importen af honning på verdensplan var i 2001 ca. 360 000 t (tabel 4). Det største importmarked var EU, som modtog 44% af den honning, der blev importeret i verden i 2001. Tyskland og Det Forenede Kongerige tegnede sig med henholdsvis 92 000 og 23 000 t for næsten 75% af EU's samlede import i 2001 (tabel 6).

Importen af honning på verdensplan er steget støt siden slutningen af tresserne (figur 2) på grund af det stigende forbrug af naturprodukter og kosttilskud, visse producenters vellykkede tiltag for at indføre specialhonning eller lavprishonning, som regel i form af blandingsprodukter, og stigningen i industriens forbrug af honning i visse lande.

3. SITUATIONEN I EU

3.1. Forsyningerne

EU har underskud af honning og må normalt importere ca. halvdelen af sit forbrug. Selvforsyningsgraden var i 2001/02 45,9% (tabel 5).

De tre største honningproducenter i EU er Spanien, Tyskland og Frankrig med henholdsvis 33 000, 26 000 og 25 000 tons honning i 2001/02. Honningproduktionen i EU har ligget stabilt i perioden 1999–2002 (figur 3).

Importen af honning har været stabil mellem 1998 og 2002, og Argentina blev den største eksportør til EU med 36% af den samlede EU-import af honning i 2002, mens Kina rykkede ned på fjerdepladsen med 9% bag Mexico (12%) og Ungarn (10%) (tabel 6).

EU-eksporten til tredjelande udgør ca. 8 000 t, dvs. kun 6% af produktionen i 2002 (tabel 7).

3.2. Optælling

Ifølge de oplysninger, medlemsstaterne har indberettet, var der i 1999 i alt 460 000 biavlere i EU, hvoraf 14 350 blev angivet som erhvervsbiavlere. I denne forbindelse skal en avler for at blive betragtet som erhvervsavler have mindst 150 bistader.

I 2003 var der ifølge de samme kilder i alt 470 000 avlere, mens antallet af erhvervsbiavlere blev anslået til 15 270. Således steg det samlede antal europæiske biavlere med 2%, mens antallet af erhvervsbiavlere steg med 6,4% (tabel 8). Til gengæld var den samlede stigning i antallet af biavlere i perioden 1992–1999 på 5,7%, dvs. en tilvækst på 25 010 biavlere.

I perioden 1999-2003 steg antallet af stader med 2,5% til i alt 8 877 209. Erhvervsbiavlerne driver fortsat over 3 880 000 stader, hvilket repræsenterer 43,7% af det samlede antal europæiske stader. Erhvervsavlernes andel af det samlede antal EU-bistader er steget til 43,7% af det samlede antal stader i EU. Den medlemsstat, som har flest stader, er Spanien med næsten 2 400 000 stader, fulgt af Grækenland med 1 380 000 og Frankrig med næsten 1 300 000 stader.

Hvis man definerer erhvervsandelen som antallet af erhvervsavlere i forhold til det samlede antal avlere, har Spanien den højeste erhvervsandel, nemlig 74%, fulgt af Grækenland og Portugal med over 50%. Disse tre medlemsstater (Grækenland, Spanien og Portugal) står for 74% af det samlede antal erhvervsavlerstader i EU.

Opgjort efter antal er erhvervsavlerne koncentreret i tre medlemsstater, idet Spanien har 29% af det samlede antal erhvervsavlere, og Grækenland og Frankrig har henholdsvis 26% og 19%.

Som konklusion må der konstateres en reel stigning inden for sektoren, selv om mange eksperter mener, at forhøjelsen skyldes forbedrede statistikker. I gennemsnit steg antallet af erhvervsavlere i EU med 5,7% i 1999–2003, og andelen af erhvervsavlere forblev stabil på (42–44%), hvilket er udtryk for en mindre stigning i antallet af erhvervsavlere.

4. ANVENDELSEN AF HONNINGPROGRAMMERNE

Kommissionen konkluderede i den første beretning om anvendelse af honningprogrammerne bl.a., at disse programmer har en reel kvalitativ virkning på honningsektoren, at det er ønskeligt at udvide samarbejdet mellem myndighederne i visse medlemsstater og de repræsentative brancheorganisationer og kooperativer og at de synes nødvendigt at forenkle forvaltningen af honningprogrammerne.

I overensstemmelse med disse konklusioner har Kommissionen vedtaget en ændring⁴ til forordning (EF) nr. 2300/97, for at medlemsstaterne ved hjælp af blot en meddelelse kan videreføre deres honningprogrammer fra det foregående år.

4.1. Udgiftsoverslag

I henhold til artikel 2 i forordning (EF) nr. 2300/97 skal medlemsstaterne indberette deres programmer til Kommissionen inden den 15. april hvert år. De indberettede programmer skal bl.a. omfatte anslåede omkostninger og finansieringsplaner.

Med udgangspunkt i medlemsstaternes indberettede overslag over udgifterne til de forskellige foranstaltninger fordeles de tilgængelige midler på grundlag af bibestanden i EU, som fremgår af bilag I til forordning (EF) nr. 2300/97. Beslutningerne om godkendelse af de nationale programmer træder i kraft den 1. september hvert år.

I perioden 2001–2003 tegnede de fire medlemsstater med den største bestand - Spanien, Frankrig, Grækenland og Italien – sig for over 70% af de årligt disponible EU-midler. For programåret 2003 forventer Spanien udgifter svarende til 26,5% af EU-midlerne, fulgt af Frankrig med 16,2% og Grækenland og Italien med hver 14% (tabel 11).

⁴ Forordning (EF) nr. 704/2001 (EFT L 98 af 7.4.2001, s. 14).

På europæisk plan er bekæmpelse af varroatose den største post i programudgifterne med 41%, hvilket gælder for de fleste af medlemsstaterne. Herefter følger faglig bistand med 26%, stedeflytning med 20% samt analyse af honning og projekter med anvendt forskning med henholdsvis 6 og 7%.

Der er i perioden 2001 – 2003 på EU-plan ikke sket den store udvikling i udgifterne til de fem foranstaltninger set under ét (figur 3). Der er imidlertid en mere markant udvikling i overslagene til faglig bistand og stedeflytning, en mindre forhøjelse for bekæmpelse af varroatose og et fald for analyser og anvendt forskning.

I 2003 tegnede Grækenland og Italien sig for henholdsvis 34% og 17% af de samlede udgifter i hele EU til faglig bistand til biavlere. Spanien tegnede sig for 28% af de samlede udgifter til bekæmpelse af varroatose, fulgt af Portugal med 14% og Frankrig med 11%. I forbindelse med rationalisering af stedeflytning tegner Spanien sig for 50% af de samlede udgifter i EU, fulgt af Italien og Frankrig med henholdsvis 24% og 18%. Hvad angår støtte til laboratorieanalyser modtog Frankrig 34% af de samlede EU-udgifter, fulgt af Spanien med 25%. Frankrig tegner sig for udgifter svarende til 47% af EU's samlede udgifter til forskningsprojekter vedrørende forbedring af honningkvaliteten, fulgt af Italien og Tyskland med 14%.

4.2. Afholdelse af udgifter

Afholdelsen af udgifter skal være afsluttet inden den 31. august hvert år, og udbetalingerne for året skal være afsluttet senest den 15. oktober, som angivet i artikel 2 i forordning (EF) nr. 2300/97. Da nærværende beretning blev udarbejdet, forelå der endnu ingen endelige data for programåret 2003.

Medlemsstaternes afholdelse af udgifterne til programmerne androg i 2002 83% af de samlede afsatte udgifter (tabel 12). To medlemsstater har afholdt alle udgifter i overensstemmelse med deres overslag. Det gælder Danmark og Finland. Blandt de lande der tegner sig for størstedelen af budgettet, har Spanien afholdt 90,2% af de anslåede udgifter, og Italien 90%. Derimod har Grækenland og Frankrig kun afholdt henholdsvis 77,8% og 68% af udgiftsoverslagene. Gennemførelsessatsen for honningprogrammerne er klart forbedret i nogle medlemsstater, men 15 til 17% af det tildelte budget er forblevet uudnyttet.

4.3. Evaluering

4.3.1. Foranstaltningens mål

Det generelle mål er at forbedre produktionen og afsætningen af honning, men de specifikke mål kan variere, alt efter hvilke prioriterede foranstaltninger det drejer sig om.

Formålet med faglig bistand er effektivisering af produktionen og afsætningen, når bedre teknikker tages i brug. Uddannelseskurser og andre uddannelses tiltag for biavlere og ledere af sammenslutninger eller kooperativer tager navnlig sigte på områder som avl og sygdomsforebyggelse, indsamlings-, emballerings-, oplagrings- og transportmetoder og markedsføring. Kurserne er meget efterspurgt, og de fleste medlemsstater har fundet det nødvendigt at styrke biavlssammenslutningernes midler for bedre at kunne opfylde dette behov.

Bekæmpelse af varroatose og tilknyttede sygdomme skal nedbringe udgifterne til behandling af stader. Denne parasitlidelse medfører for tiden et stærkt fald i EU-biavlernes produktionsudbytte, og hvis der ikke behandles⁵, dør hele kolonien til sidst. Den svækkelse af kolonierne, som varroatosen medfører, fører også til følgesygdomme. Varroatose kan ikke udryddes fuldstændig, og behandling af stader med autoriserede produkter (som ikke efterlader rester i honningen) er den eneste måde at undgå følgevirkningerne af denne sygdom. Det blev skønnet nødvendigt med finansiell støtte for at forhindre brug af uautoriserede kemiske midler eller ineffektive behandlingsalternativer.

Støtte til rationalisering af stedeflytning har til formål at sikre forvaltningen af stedeflytning inden for EU og udnyttelsen af de tilgængelige områder med høj koncentration af biavlere i blomstringssæsonen. Forvaltning af stedeflytning kan bl.a. omfatte, at der føres dagbog over stedeflytningerne, at der investeres i udstyr, og at der foretages opgørelser af honningydelsen.

Støtteforanstaltninger til analyse af honning skal forbedre afsætningen af honning. Når der finansieres analyser af honnings fysisk-kemiske kendetegn ud fra dens botaniske oprindelse, kan biavleren få et præcist kendskab til honninghøstens kvalitet og således en bedre markedsudnyttelse af sit produkt.

I overensstemmelse med forordningen kan man, ved at lade særlige forskningsprojekter vedrørende forbedring af honningkvalitet indgå i honningprogrammerne og ved formidling af resultaterne heraf, bidrage til at øge producenternes afkast i bestemte regioner.

4.3.2. Analyse af udgifterne til de enkelte foranstaltninger. Opnåede resultater

Som gennemsnit i perioden 2001-2003 viser udgiftsoverslagene til de forskellige foranstaltninger (figur 3), at bekæmpelse af varroatose optager den største del (41%) af de samlede programudgifter i hver medlemsstat. Herefter følger faglig bistand med 26%, stedeflytning med 20% og analyse af honning og forskningsprojekter med henholdsvis 6% og 7% (tabel 11).

I 2002 viser analysen af de afholdte udgifter opdelt efter foranstaltningstype (tabel 13), at bekæmpelse af varroatose optager 46% af medlemsstaternes programudgifter, efterfulgt af udgifter til faglig bistand med 23% og rationalisering af stedeflytning med 19% af de samlede udgifter. Forskningsprojekter står for 7% af udgifterne, og analyse af honning for 5% af de samlede udgifter.

En sammenlignende undersøgelse af udgifterne i 1998–2002 viser en tendens til stabilisering af udgiftsniveauet efter en indledende periode med større ustabilitet, da honningprogrammerne begyndte at blive iværksat. Som tidligere nævnt tegner udgifterne til bekæmpelsen af varroatose sig for den største del af budgettet, efterfulgt af faglig bistand og rationalisering af stedeflytning.

Oplysningerne fra medlemsstaterne er ganske vist ufuldstændige, men muliggør alligevel en evaluering af tendensen for alle foranstaltninger.

⁵ Udtrykket følgesygdomme henviser til visse sekundære infektioner, hvis overførsel har direkte forbindelse med varroatose (f. eks. *Acute Paralysis Viral* APV).

Faglig bistand indgår i 11 af 15 honningprogrammer indsendt af medlemsstaterne. De vigtigste aktioner under denne foranstaltning er efteruddannelse af biavlere og af konsulenter, udbredelse af viden og undersøgelser og praktiske demonstrationer af biavlsteknikker (tabel 14-A).

Blandt de fire medlemsstater, der planlægger at afholde flest udgifter til denne aktion (E, I, F og EL) har kun Italien og Spanien indsendt sammenlignelige oplysninger for perioderne 1998–2000 og 2001–2003. En undersøgelse af disse oplysninger viser et fald i antallet af kurser og oplysningsbrochurer i Spanien og en stigning i Italien.

For bekæmpelsen af varroatoze kan aktionerne opdeles i tre typer, nemlig støtte til anvendelsen af kemisk behandling, eksperimenter og forskning i alternative bekæmpelsesmetoder, og bistand fra udsendte tekniske konsulenter hos biavlerne (tabel 14-B). Det gennemsnitlige antal behandlede stader i Spanien og Tyskland er næsten tredoblet i forhold til perioderne 1998–2000 og 2001–2003. Derimod er dette antal faldet i Østrig og Portugal med henholdsvis 16% og 7% i samme periode.

Rationalisering af stadeflytning ser ud til at give positive resultater i visse medlemsstater, som har investeret i særligt udstyr til denne type produktion eller i fornyelse af bestandene (tabel 14-C). Denne foranstaltning er både den, som alle medlemsstater ansøger mindst om, og den, der i udgiftsoverslagene tegner sig for den største stigning.

Analysen af honning og forskningsprojekterne til kvalitativ forbedring af honning tegner sig for den mindste procent af de samlede udgifter. Disse aktioner har imidlertid været med til at opfylde målsætningen om, at avlerne forbedrer honningen forud for afsætningen. Støtten til analyser af honningen og forskning i analysemetoderne samt påvisning af eventuelt bundfald er de vigtigste resultater (tabel 14-D og E).

4.3.3. Forslag fra medlemsstaterne

Alle medlemsstater indsendte honningprogrammer fra begyndelsen af anvendelsen af denne forordning.

De vigtigste forslag fra medlemsstaterne er følgende:

- forbedring af statistikkerne inden for sektoren (E, F, I). Der findes imidlertid allerede ifølge den nuværende ordning en bestemmelse om, at der, hvis der skal ydes støtte, skal fremlægges en undersøgelse af sektoren. De nærmere kriterier fastsættes i gennemførelsesforordningen. Det kan dog være hensigtsmæssigt at ajourføre visse af disse kriterier efter nogle anvendelsesår
- bekæmpelse af andre sygdomme hos bier (EL, E, I, NL). Denne ordning skal ikke indføre en sundhedspolitik for sektoren. Ansvar for herfor har GD SANCO (Generaldirektoratet for Sundhed og forbrugerbeskyttelse)
- flerårig forvaltning af honningprogrammerne (EL, IRL, I) for at forenkle programanvendelsen. Da denne ordning imidlertid indgår i markedspolitikken, hvis budgetforvaltning er årsbaseret, er det nødvendigt at fastholde udgiftsoverslagene og gennemførelsen heraf inden for denne årsramme

- avlsstøtte (EL, F, NL). Efter at der i flere år har været konstateret øget dødelighed hos bier, kan der ifølge visse programmer ydes støtte til genoprettelse af bestandene. Desuden er de europæiske biavlere muligheder for at opdrætte tilstrækkelige avlsbier til dækning af sektorens behov ikke fuldstændig udnyttet. Støtte til opmuntring til dette produktionsspeciale synes at kunne afhjælpe denne mangel
- ordningen bør omfatte alle bistadeprodukter, og området for den anvendte forskning bør udvides (E, I). Efter flere år, hvor honningprogrammerne har været anvendt, synes det hensigtsmæssigt at lade andre bistadeprodukter indgå i ordningen for i højere grad at afhjælpe vanskelighederne inden for biavlsektoren
- visse medlemsstater foreslår nye foranstaltninger som f.eks. salgsfremstød (EL, E), investeringer i bedrifter (I) og direkte støtte til biavl (I).

5. VANSKELIGHEDER OG SEKTORENS ØNSKER

Bemærkningerne fra sektoren kan sammenfattes på følgende måde:

Den almindelige opfattelse hos EU's biavlere er, at målsætningerne i forordning (EF) nr. 1221/97 hverken er tilstrækkelige til at sikre et udbytte af biavlsbedrifterne eller til at undgå, at EU's biavl forsvinder.

EU's biavl er truet af flere sygdomme hos bier, der bliver stadig vanskeligere at behandle (resistens over for de få godkendte produkter), hvilket øger produktionsomkostningerne. Desuden forsvinder store bestande (som det er meget vanskeligt og kostbart at genopbygge) i mange EU-lande, eller produktiviteten mindskes som følge af forgiftninger fra visse plantesundhedsprodukter.

Forskellen på prisen for importeret honning og produktionsprisen for EU-honning af samme kvalitet er meget stor. Dette forhold kan forværres med liberaliseringen af markederne (Kina bliver medlem af Verdenshandelsorganisationen, præferenceaftaler).

Under sådanne betingelser er biavl ikke længere interessant, selv om EU-produktionen dækker lidt under 50% af efterspørgslen i EU. Selv biavlere på halvtid finder ikke længere biavl motiverende.

Sektoren fremsætter følgende forslag til afhjælpning af situationen:

Forordning (EF) nr. 1221/97 bør ændres på følgende måde:

- gennemførelsesperioden for de støtteberettigede aktioner bør forlænges
- genopbygningen og udviklingen af bestandene må garanteres
- der bør indføres en polleniseringspræmie
- statistikkerne vedrørende optælling, priser og produktionsomkostninger bør forbedres
- gennemførelse af forordningen med obligatorisk 100% finansiering, og offentliggørelse af en vejledning for at afhjælpe forskellene mellem medlemsstaterne
- proceduren for godkendelse af plantesundhedsprodukter bør ændres under større hensyntagen til forsigtighedsprincippet og disse produkters virkninger på bibestandene

- der bør indføres en præmie til godtgørelse af indkomstab som følge af import.

Desuden bør EU-kvalitetshonning fremmes via interne salgsmæssige og anvendelsen af BOB, BGB og GTS.

Desuden beklager biavlere i visse medlemsstater, at der mest fokuseres på foranstaltninger, der ikke direkte er til gavn for biavlere. De ønsker, at brancheforeningerne deltager effektivt i udarbejdelsen af programmerne.

6. FREMTIDSUDSIGTER OG FORSLAG

6.1. Fremtidsudsigter

Produktionen af honning har de sidste år været stabil, og importen lidt stigende. Importgennemsnitsprisen steg i perioden 1998–2002 med 38% (tabel 10). De vejede gennemsnitspriser på de forskellige afsætningsstadier (tabel 9) har ikke fulgt importprisen i de fleste medlemsstater.

EU's biavl er afhængig af tredjelandslieferandører, idet det interne forbrug ligger dobbelt så højt som EU-produktionen. EU er det største importmarked i verden og aftager på verdensplan 44% af al importeret honning.

Der er i sektoren tendens til koncentration af bedrifterne, idet antallet af erhvervsmæssigt udnyttede stader stiger hurtigere end det samlede antal stader i EU. Under alle omstændigheder er antallet af stader steget.

Bekæmpelsen af varroatose er en hovedopgave for sektoren. Al sammenblanding med sundhedsforanstaltninger må undgås. Ekspertgruppen har i denne forbindelse konkluderet følgende⁶:

- kemisk behandling er effektiv, hvis en vis rotation overholdes
- harmoniserede og forenklede procedurer synes nødvendige til godkendelse af nye aktive stoffer
- alternative behandlinger afhænger af vejrforholdene og af produktionssystemet, og
- forskningen må udvides vedrørende udvælgelsen af bier, der er resistente over for varroatose.

6.2. Forslag

Forordning (EF) nr. 1221/97 om forbedring af produktionen og afsætningen af honning i EU giver tilsyneladende positive resultater i biavlssektoren. Sektoren præges af store forskelle i produktionsvilkår, udbredelse og metoder, både hvad angår produktion og afsætning.

De prioriterede foranstaltninger, som fastlægges i forordningen, er ganske vist budgetmæssigt begrænsede, men de har udvist en kvalitativ værdi for biavlssektoren. De mest efterspurgte aktioner er i faldende orden bekæmpelsen af varroatose, faglig bistand og rationalisering af stedeflytning.

⁶ Møde i ekspertgruppen vedrørende biavl den 24.10.2003.

Det synes desuden hensigtsmæssigt at opstille de nationale programmer for treårsperioder og dermed anerkende, at der i praksis er store ligheder mellem programmerne fra det ene år til det andet.

Visse af de prioriterede aktioner må omdefineres for at undgå fejlfortolkninger ved deres gennemførelse og med henblik på at tilpasse dem til den nuværende situation for EU's biavl. I denne forbindelse synes en ny aktion nødvendig til genoprettelse af bibestændene, der er i tilbagegang i visse regioner. Foranstaltningen med henblik på analyse af honning kan afskaffes.

Kommissionen finder det derfor hensigtsmæssigt at ændre Rådets forordning (EF) nr. 1221/97 i overensstemmelse med vedlagte forslag.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om foranstaltninger for biavl

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 36 og 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet konkluderede på grundlag af Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om biavl i EU i 1994, at der måtte fremsættes forslag til en rammeforordning for biavl⁷.
- (2) Rådet vedtog i juni 1997 forordning (EF) nr. 1221/97 om almindelige regler for anvendelsen af foranstaltninger til forbedring af produktionen og afsætningen af honning⁸.
- (3) Kommissionen tilstillede i februar 2001⁹ og januar 2004¹⁰ Rådet og Europa-Parlamentet beretningerne om anvendelse af forordning (EF) nr. 1221/97. Konklusioner af disse beretninger viser, at de foranstaltninger, der fastsættes i forordning (EF) nr. 1221/97, bør tilpasses den nuværende situation for biavl i EU. Den nævnte forordning bør derfor ophæves og erstattes af en ny forskrift.
- (4) Biavl er et erhverv inden for landbrugssektoren, hvis væsentligste funktioner består i udvikling af landdistrikter og produktion af honning og andre bistadeprodukter, og som bidrager til den økologiske balance.
- (5) Det er en sektor med forskellige produktionsbetingelser og udbytter, med spredte og meget forskellige økonomiske aktører både i produktionen og i afsætningen.

⁷ KOM(1994) 256 endelig udg.

⁸ EFT L 173 af 1.7.1997, s. 1. Forordning ændret ved forordning (EF) nr. 2070/98 (EFT L 265 af 30.9.1998, s. 1).

⁹ KOM(2001) 70 endelig udg. af 16.2.2001.

¹⁰ KOM(2004) ...

- (6) På grund af at varroatosen har bredt sig i de sidste år i flere medlemsstater og de vanskeligheder, som denne sygdom medfører for honningproduktionen, er foranstaltninger på EU-plan nødvendige, idet denne sygdom ikke kan udryddes fuldstændig, og der anbefales en behandling med godkendte produkter.
- (7) For at forbedre produktionen og afsætningen af bilavlsprodukter i EU må der derfor hvert tredje år opstilles nationale programmer, der omfatter faglig bistand, bekæmpelse af varroatose, rationalisering af stedeflytning, forvaltning af genoprettelsen af bibestandene i EU's biavl og samarbejde vedrørende programmer for forskning inden for biavl og biavlens produkter.
- (8) For at supplere statistikkerne vedrørende biavl bør medlemsstaterne foretage undersøgelser af sektorens strukturer både inden for produktion, afsætning og prisdannelse.
- (9) De udgifter, som medlemsstaterne har forpligtet sig til at afholde ifølge bestemmelserne i nærværende forordning, finansieres af Fællesskabet, jf. artikel 2, stk. 2 og 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 af 17. maj 1999 om finansiering af den fælles landbrugspolitik¹¹.
- (10) Artikel 4 i Rådets forordning nr. 26 om anvendelsen af konkurrencereglerne på produktionen og handelen med landbrugsvarer¹² anvendes fortsat på andre statsstøtteforanstaltninger end dem, der er anført i de nationale programmer, der godkendes ifølge nærværende forordning.
- (11) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen¹³. Kommissionen bistås af det udvalg, der omhandles i artikel 17 i Rådets forordning (EØF) nr. 2771/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for æg¹⁴ –

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. I denne forordning fastsættes foranstaltningerne til forbedring af betingelserne for produktion og afsætning af biavlprodukter.

Hver medlemsstat kan med henblik herpå vedtage et nationalt program for en periode på tre år, i det følgende benævnt "biavlsprogrammet".

¹¹ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 103.

¹² EFT L 30 af 20.4.1962, s. 993/62. Forordning senest ændret ved forordning nr. 49 (EFT 53 af 1.7.1962, s. 1571/62).

¹³ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

¹⁴ EFT L 282 af 1.11.1975, s. 49. Forordning senest ændret ved forordning (EF) nr. 806/2003 (EFT L 122 af 16.5.2003, s. 1).

2. I denne forordning forstås ved:

- a) "honning", det produkt, der defineres i bilag I til Rådets direktiv 2001/110/EF¹⁵.
- b) "Biavlsprodukter", de produkter, der defineres i punkt 1 i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1774/2002¹⁶.

Artikel 2

Følgende foranstaltninger kan indgå i biavlsprogrammerne:

- a) faglig bistand til biavlere og sammenslutninger af biavlere
- b) bekæmpelse af varroatose
- c) rationalisering af flytninger af bistader
- d) foranstaltninger til støtte for genoprettelse af bibestanden i Fællesskabet
- e) samarbejde med specialorganer om gennemførelse af programmer for anvendt forskning vedrørende biavl og biavlsprodukter.

Biavlsprogrammerne omfatter ikke de foranstaltninger, der finansieres over forordning (EF) nr. 1257/1999¹⁷.

Artikel 3

For at kunne modtage tilskud, jf. artikel 4, stk. 2, gennemfører medlemsstaterne en undersøgelse af strukturerne for produktion og afsætning inden for biavlssektoren på deres områder. Der gives meddelelse om denne undersøgelse sammen med biavlsprogrammet.

Artikel 4

- 1. De udgifter, der skal afholdes i henhold til nærværende forordning, betragtes som interventioner i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 1258/1999.
- 2. Fællesskabet medfinansierer biavlsprogrammerne med 50% af de af medlemsstaternes afholdte udgifter.
- 3. Medlemsstaterne skal senest den 15. oktober hvert år afholde udgifterne vedrørende de foranstaltninger, der gennemføres inden for biavlsprogrammerne.

¹⁵ EFT L 10 af 12.1.2002, s. 10.

¹⁶ EFT L 273 af 10.10.2002, s. 1. Forordning ændret ved forordning (EF) nr. 813/2003 (EFT L 117 af 13.5.2003, s. 22).

¹⁷ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80. Forordning senest ændret ved forordning (EF) nr. 1783/2003 (EFT L 270 af 21.10.2003, s. 70).

Artikel 5

Biavlsprogrammet udarbejdes i snævert samarbejde med de repræsentative erhvervsorganisationer og kooperativer inden for biavl. Det meddeles Kommissionen, der træffer afgørelse om dets godkendelse ifølge proceduren i artikel 17 i forordning (EØF) nr. 2771/75.

Artikel 6

Gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning og især til foranstaltningerne om kontrol og meddelelse af oplysninger, vedtages efter proceduren i artikel 17 i forordning (EØF) nr. 2771/75.

Artikel 7

Kommissionen fremsender hvert tredje år en beretning om anvendelsen af nærværende forordning til Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 8

Forordning (EF) nr. 1221/97 ophæves.

Artikel 9

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdige i Bruxelles, den

*På Rådets vegne
Formand*

FINANSIERINGSOVERSIGT				
1. BUDGETPOST: 05.03.04.07 (gammel kontoplan B1-2320)		BEVILLINGER (budget 2004): 16,5 mio. EUR		
2. FORANSTALTNINGENS BETEGNELSE: Rådets forordning om foranstaltninger inden for biavl				
3. RETSGRUNDLAG: Artikel 36 og 37 i EF-traktaten				
4. FORANSTALTNINGENS FORMÅL: Fastsættelse af foranstaltninger til forbedring af produktionen og afsætningen af biavlsprodukter for en periode på tre år.				
5. FINANSIELLE VIRKNINGER	12 MÅNEDERS PERIODE (Mio. EUR)	INDEVÆRENDE REGNSKABSÅR 2004 (Mio. EUR)	FØLGENDE REGNSKABSÅR 2005 (Mio. EUR)	
5.0 UDGIFTER, SOM AFHOLDES OVER – EF-BUDGETTET (RESTITUTIONER/INTERVENTIONER) – NATIONALE BUDGETTER – AF ANDRE	p.m.	p.m.	p.m.	
5.1 INDTÆGTER – EF's EGNE INDTÆGTER (AFGIFTER/TOLD) – PÅ NATIONALT PLAN	–	–	–	
	2006	2007	2008	2009
5.0.1 OVERSLAG – UDGIFTER	–	–	–	–
5.1.1 OVERSLAG – INDTÆGTER	–	–	–	–
5.2 BEREGNING: –				
6.0 ER FINANSIERING MULIG Gennem BEVILLINGER OPFØRT UNDER DET PÅGÆLDENDE KAPITEL I DET LØBENDE BUDGET?			JA / NEJ	
6.1 ER FINANSIERING MULIG VED OVERFØRSEL MELLEML KAPITLER I DET LØBENDE BUDGET			JA / NEJ	
6.2 ER ET TILLÆGSBUDGET NØDVENDIGT			JA / NEJ	
6.3 SKAL DER OPFØRES BEVILLINGER PÅ FREMTIDIGE BUDGETTER			JA / NEJ	
BEMÆRKNINGER: Ændringerne vedrører kun programperioden.				